

מ"ת 28556/12/13 - מדינת ישראל נגד רפי וקנין

בית משפט השלום בכפר סבא
מ"ת 28556-12-13 מדינת ישראל נ' וקנין(עציר)
12 ינואר 2014

בפני כב' השופטת מרב גרינברג
המבקשת
נגד
המשיב
מדינת ישראל
רפי וקנין (עציר)

ב"כ המבקשת עו"ד שיר קמה
המשיב וב"כ עו"ד אסנת מוליארסקי מהסניגוריה הצבורית

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

כנגד המשיב הוגש ביום 15.12.13 כתב אישום המייחס לו עבירות של פריצה לדירה וגניבה ביום 30.9.13, החזקת מכשירי פריצה ברכבו והחזקת רכוש גנוב בביתו.

כמו כן, הוגשה כנגדו בקשה למעצרו עד תום ההליכים.

ביום 22.12.13 נשמעה הבקשה גופא בפני כב' השופט פרייז. הדיון התמקד בפרטי האישום הראשון והמרכזי. ב"כ המשיב התנגדה לקיומן של ראיות לכאורה המתבססות בעיקר על 2 סרטי צילום בשער הכניסה ליישוב שערי תקוה שם אירעה הפריצה נשוא האירוע באישום הראשון, וסרט שצולם בסמוך לבית שנפרץ.

ביהמ"ש הנכבד קבע כי בכל הקשור לאישום זה קיימות ראיות לכאורה לביסוס פרטי האישום. כמו כן, לא נדרש לבחינה מעמיקה של האישומים השני והשלישי, ואף אני סבורה כי אין בהם להוריד או להעלות מעניינו.

באשר לעילת מעצר, קבע ביהמ"ש כי חומרת המעשים המיוחסים למשיב באישום הראשון, ועברו הפלילי העשיר, הכולל מע"ת בר הפעלה לכאורה, מקימים עילות מעצר של מסוכנות ושיבוש. עם זאת סבר "כי לא ניתן לשלול מראש היזקקות לחלופת מעצר" (שם, עמ' 12), אך זאת רק לאחר הערכה של שירות המבחן, את רמת מסוכנותו של המשיב, והן את טיבן של החלופות המוצעות.

הדין נדחה לצורך קבלת תסקיר להיום.

כאמור, הדין שבפני נוגע רק לשאלת אפשרות שחרורו של המשיב לחלופת מעצר.

בדין היום עתרה ב"כ המשיב לשחררו לחלופת מעצר ובקשה לשחררו לחלופת המעצר המוצעת הגם ששירות המבחן פסל חלופה זו, או לחילופין, לשחררו לחלופת מעצר בית בפיקוח ארוסתו של האח בתל אביב.

ב"כ המבקשת התנגדה לשחררו והפנתה לתסקיר שירות המבחן לכך ששירות המבחן התרשם שקיימת מסוכנות מצד המשיב וסיכון להישנות ביצוע עבירות דומות.

לאחר שעיינתי במסמכים הרלבנטיים, ובתסקיר שירות המבחן, שמעתי טיעוני הצדדים ואף את המשיב עצמו, הנני סבורה כי דינו של המשיב שבפני להיעצר עד תום ההליכים ואלו נימוקי:

המשיב מואשם בבצוע לכאורה של עבירה של פריצה לרכוש וגניבה, כבר נאמר שעבירות ממין דא מקימות עילת מעצר של מסוכנות. ראה לדוגמא בשפ 45/10 מסארווה נ. מ"י. כן כי בסוג זה של עבירות יש ליתן משקל בכורה לנסיבותיו של העושה (ראה בשפ 5572/12 שרלו נ. מ"י). בכל הקשור לנסיבותיו של המשיב מדובר במשיב בעל עבר פלילי עשיר הכולל הרשעות רבות בעבירות דומות.

ביולי 2011 נדון במסגרת תפ 8971/08 בימ"ש תל אביב למאסר בפועל בן שנתיים על צירוף של מספר תיקים שכוללים 2 התפרצויות לדירה ועבירות רכוש שונות וכן תלוי ועומד כנגדו מע"ת בן 12 חודשים. המשיב שוחרר ממאסר רק לפני שנה.

אין לי אלא להצר על כך שלמשיב ילד שככל הנראה המשיב קשור אליו מאד ואף הילד קשור בנימי נפשו אל אביו, אלא במצב הדברים היום כפי שעולה מהתסקיר למשיב יחס מטשטש ומצומצם לנסיבות מעצרו וקושי של ממש להכיר בבעייתיות בהתנהלותו, וכן התרשמות שירות המבחן כי קיים סיכון של ממש להישנות התנהגותו הבעייתית, כל אלה בצירוף עברו הפלילי המכביד של המשיב אינם מאפשרים ליתן אמון במשיב. בעניין זה אינני רואה עין בעין עם ב"כ המשיב. תסקיר שירות המבחן תסקיר שלילי, והוא מתייחס בהסתייגות רבה גם למשיב עצמו ולא רק לחלופות המעצר. צודקת בעניין זה ב"כ המבקשת כי בחינת שחרורו של נאשם לחלופת מעצר הינה דו שלבית. תחילה יש לבחון האם ניתן ליתן אמון בנאשם הספציפי, רק לאחר שהוא מדלג על משוכה זו יש לבחון את ישימותן של החלופות הקונקרטיות. בעניין זה לא מצאתי ליתן אמון במשיב ואף חלופת המעצר שהוצעה היום בדמות ארוסתו של האח נראה כי אינה מתאימה. מדובר באישה עובדת. האח לא הוצע כחלופת מעצר, ואף המשיב בגילוי לב הודה כי הוא מבקש להשתחרר לבית אמו ובמקום אחר יהיה לו קשה.

אשר על כן, בהינתן כלל הנסיבות, אין מנוס ממעצרו של המשיב עד תום ההליכים כנגדו בתפ 28556-12-13 וכך אני מורה.

ניתנה והודעה היום י"א שבט תשע"ד, 12/01/2014 במעמד הנוכחים.

עמוד 2

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - © verdicts.co.il

